

ת"פ 9432/05/12 - מדינת ישראל נגד ס (א) ק

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9432-05-12 מדינת ישראל נ' ק

בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ס (א) ק

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר הבאת הראיות בעבירות של הסגת גבול בניגוד לסעיף 447(א)(1) בחוק העונשין התשל"ז - 1977 ואיומים בניגוד לסעיף 192 בחוק.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נכנס ב-6.5.11 לבית שכנתו בכך שפתח את דלת הדירה שהייתה סגורה, נעמד במרכז הסלון ושם איים על המתלוננת ועל בני ביתה במילים בוטות.

במעשיו פגע הנאשם בפרטיותה ובשלמות נפשה של שכנתו, הוא נכנס לביתה ללא רשותה ושם איים והפחיד אותה, והיה צורך בבני משפחתו אשר נכנסו אל הבית והוציאו אותו משם בכח.

עיון בפסיקה מלמד כי טווח הענישה הינו כטענת המאשימה החל במאסר על תנאי וכלה בשנת מאסר בפועל. בעניין זה אפנה הן לרע"פ 1293/08 בעניין קורניק והן לפסקי דין נוספים ובהם ת"פ שלום פתח תקווה 18972-07-13 בעניין ליברכט, בו הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירת איומים ונידון ל-7.5 חודשי מאסר בפועל, וכן לתיק פלילי של בית משפט זה 9052-02-09 בעניין רוסטויב.

באשר לגזירת העונש בתחומי המתחם, הרי שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וכתוצאה מכך העידו בבית המשפט בני משפחת המתלוננת ובני משפחתו שלו.

מדובר במי שעברו הפלילי מכביד וכולל מספר הרשעות קודמות, הן בעבירות איומים, הן בעבירות אלימות והן בעבירות רכוש, והוא ריצה מספר מאסרים כאשר עברו הפלילי מתחיל עוד בבית המשפט לנוער והרשעתו האחרונה נעשתה בחודש מרץ 2014.

כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה, ולבקשת באת כוחו נבחן בשירות המבחן אם ניתן להאריכו. כתוצאה מכך נדחו הטיעונים לעונש למעלה משנה ממועד הכרעת הדין, כאשר ניתנו לנאשם שוב ושוב הזדמנויות והתבקשו תסקירים משלימים. גם בכך יש כדי להסביר את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה.

בתסקיר שהתקבל בחודש אוגוסט 2014 סקר שירות המבחן את ההיכרות הקודמת עם הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם הופנה לטיפול במסגרת עמותת "אפשר" וכי במסגרת הליך קודם הוערך הסיכון להישנות ביצוע העבירות כסיכון גבוה, כאשר חומרתן הצפויה הוערכה כבינונית גבוהה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מקושי בוויסות הדחפים ומהתנהגות אלימה ותוקפנית לאורך שנים, כאשר סנקציות קודמות לא הועילו.

נמצא, כי לצד המוטיבציה שהביע הנאשם ורצונו להשתלב בחברה נורמטיבית, הוא ניתק את הקשר עם שירות המבחן ולאור עובדה זו המליץ שירות המבחן על דחייה בת מספר חודשים לשם הערכה נוספת של מצבו הנוכחי של הנאשם.

נעיתי לבקשה זו ובתסקיר שהוגש בחודש נובמבר התבקשה דחייה נוספת בשל סיבות שאינן תלויות בנאשם.

התסקיר שהונח בפני בית המשפט כיום מלמד כי מחד הנאשם התמיד בחודשים האחרונים בטיפול, שיתף בקשיים והביע רצון לשינוי, ולצד זאת נמשכה ההערכה כי הוא מונע ממוטיבציה חיצונית ומתקשה להשתלב בטיפול.

לאור מעצרו של הנאשם בעבירה אחרת, ככל הנראה נותק הקשר עמו ושירות המבחן התרשם כי הם אינם מצליחים לסייע לשיקומו וספקניים באשר למידת המוטיבציה שלו לשנות את דפוסיו.

לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה כלשהי ובכלל זה לא המליץ להאריך את המאסר המותנה.

באת כוח הנאשם עתרה בטיעוניה לעונש לקבלת תסקיר משלים, ואולם סבורה אני כי בחלוף למעלה משנה בהן ניתנו מספר דחיות על מנת לאפשר לנאשם להוכיח כי שינה את דרכיו, אין מקום לדחייה נוספת.

באת כוח הנאשם טענה כי המאסר על תנאי אינו חל על הנאשם. בעניין זה יצוין כי המאסר על תנאי אשר הוטל בתיק פלילי (שלום רחובות) 29600-11-09 ניתן לאחר שהנאשם הורשע בביצוע פציעה בנסיבות מחמירות, ונקבע כי התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הוא הורשע או עבירת אלימות מכל סוג שהוא, לרבות ניסיון וסיוע.

בע"פ (מחוזי - ת"א) 755/09 בעניין שלומי דבורה, נקבע כי מאסר על תנאי שהוטל בגין עבירת אלימות, חל גם משהורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים, וזאת לאחר שבית המשפט בחן את ההתנהגות של הנאשם באותו עניין ומצא כי לאיום המילולי נלוותה גם הדגמה פיזית אשר יש בה כדי להפעיל את התנאי.

בית המשפט הפנה לפסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 287/06, בה נקבע כי יש לבחון את התנהגותו של הנאשם והאם היא מקיימת את התנאי.

בענייננו, הנאשם לא רק שאיים לפגוע ולרצוח את שכניו, אלא שהוא עשה כן לאחר שהסיג את גבולם ונכנס לביתם בניגוד להסכמתם, מעשה אשר יש בו יסוד של אלימות.

לפיכך אני מוצאת כי המאסר על תנאי חל. במאמר מוסגר יצוין כי אלמלא הייתה גם ההגנה שותפה להנחה זו לא היה מקום להפניות החוזרות והנשנות של הנאשם לשירות המבחן במטרה לבחון את הארכת התנאי.

ממכלול הנסיבות המתואר עולה כי הנאשם חרף הביטוי המילולי שהוא מביע בדבר רצונו להיטיב את דרכיו, שב ועובר עבירות איומים, הוא לא לוקח אחריות על מעשיו, ותסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו אינם באים בהמלצה טיפולית.

במכלול הנסיבות שלעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 7 חודשי מאסר בפועל.
2. אני מפעילה מאסר מותנה בן 10 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 29600-11-09 (שלום רחובות), כך שהמאסר ירצה בחופף ובמצטבר ובסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הוא הורשע או כל עבירת אלימות.
4. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת.
- הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.5.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
5. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, ישולם עד 1.10.15.

הנאשם יקבל עוד היום מהמזכירות את שוברי התשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, במעמד הצדדים.